

السَّالِمِينَ

عنوان: زیارت از بعید (حضرت رسول اکرم ﷺ)
تهیه و تدوین: معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی آستان قدس رضوی
طراحی جلد و صفحه آرایی: عباس پرچمی
ناشر: انتشارات آستان قدس رضوی
چاپخانه: چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی
شمارگان: ۱۰۰۰۰۰ جلد
نویت چاپ: اول، آذرماه ۱۳۹۴
نشانی: حرم مطهر رضوی، صحن جامع رضوی، اداره تولیدات فرهنگی
تلفن: ۰۵۱-۳۲۰۰۲۵۶۷
صندوق پستی: ۳۵۱-۹۱۷۳۵
حق چاپ محفوظ است.

**زیارت
از
بعید**

آنچه در تعریف زیارت آمده است، «حضور الزائر عند المزور» است؛ یعنی حضور زائر نزد کسی که زیارت می‌شود. براساس این تعریف، زیارت با حضور فرد در حرم معصومان (علیهم‌السلام) محقق می‌شود؛ هرچند زیارتنامه‌ای خوانده نشود یا بوسیدن قبر و ضریح امام صورت نگیرد. چراکه در حرم برخی از این بزرگواران (علیهم‌السلام)، رسیدن به ضریح مطهر امام، کاری بس دشوار و طاقت فرساست و گاهی با آزار دیگران و شاید گناه همراه باشد که به هیچ‌عنوان پسندیده و تأییدشدهٔ ائمهٔ اطهار (علیهم‌السلام) نیست. زیارت هنگامی معنا و مفهوم می‌یابد که فرد زیارت‌شونده متوجه حضور زائر باشد و سخنان او را شنیده و جوابش را بدهد. خداوند متعال در آیهٔ ۱۶۹ سورهٔ مبارکهٔ آل عمران، بر زنده بودن کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند، تصریح کرده است:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾

و هرگز گمان مبر آنان که در راه خدا کشته شدند، مرده‌اند؛ نه! این‌گونه نیست، بلکه آنان زنده و نزد پروردگارشان غرق در نعمت هستند.

تمام معصومان (علیهم‌السلام) به جز امام زمان (علیه‌السلام) در راه خدا شهید شده‌اند. افزون بر این، شیعیان معتقدند که حیات و مرگ امام معصوم (علیه‌السلام) هیچ تفاوتی با هم ندارد. از همین روست که

در اذن دخول حرم‌های شریف گفته می‌شود: (وَأَعْلَمُ أَنَّ
رَسُولَكَ وَخُلَفَائِكَ عليهم السلام أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ يَرُونَ
مَقَامِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيُرْذُونَ سَلَامِي ...)

طبق روایتی که حتی در منابع اهل سنت هم نقل شده
است، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرموده‌اند:

مَا مِنْ أَحَدٍ يَسْلَمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي، حَتَّى
أَرُدَّ.

هرکه به من سلام کند، خداوند سلام او را به من می‌رساند تا
من نیز پاسخش را بدهم.

ما با اعتقاد به اینکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امامان معصوم علیهم السلام
زنده‌اند، به زیارتشان می‌رویم و با همین اعتقاد است که تمام
خواسته‌های دنیوی و اخروی خود را در زیارت ایشان طلب
می‌کنیم؛ چراکه خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^۱
و اگر آنان هنگامی که [با ارتکاب گناه] به خود ستم کردند،
نزد تو می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر هم
برایشان طلب آمرزش می‌کرد، یقیناً خدا را بسیار توبه‌پذیر و
مهربان می‌یافتند.

به حکم این آیه شریفه، هرگاه مسلمانان به نفس خویش ستم

کنند و مرتکب گناه شوند، اگر خدمت رسول اکرم ﷺ برسند و در حضور ایشان، از خداوند متعال درخواست آمرزش کنند و رسول الهی نیز برای آنان طلب آمرزش کند، پروردگار سبحان را تَوَّاب و رحیم می‌یابند؛ یعنی خداوند آنان را عفو کرده و گناهشان را می‌بخشد.

نکته مهم این آیه کریمه، عبارت «جَاءُوكَ»، یعنی آمدن نزد پیامبر خدا ﷺ است. همان‌گونه که اشاره شد و به اثبات نیز رسیده است، چنین نیست که این آیه شریفه تنها به حیات ظاهری و زمان عمر دنیوی پیامبر رحمت ﷺ و امامان معصومین (علیهم‌السلام) اختصاص داشته باشد. این مطلب، یک حکم عام و کلی برای تمامی زمان‌هاست؛ بنابراین، پس از مرگ ظاهری معصومان (علیهم‌السلام) نیز حاضر شدن نزد این بزرگواران و استغفار در پیشگاهشان صادق است و واقعیت دارد.

در روایات معتبر، فضیلت و پاداش فراوانی برای زیارت معصومان (علیهم‌السلام) ذکر شده است؛ از جمله این روایت از پیامبر خدا ﷺ:

هر که مرا یا یکی از فرزندانم را زیارت کند، روز قیامت او را زیارت می‌کنم و از هراس‌های آن روز نجاتش می‌دهم.

در بین زیارت‌های سفارش شده، به زیارت پیامبر اکرم ﷺ تأکید فراوانی شده است؛ به طوری که در روایات متواتر شیعه و اهل سنت، زیارت این بزرگوار ﷺ به عنوان یک عبادت مؤکد معرفی شده است؛ همچنین یکی از محورهای مهم وحدت

امت اسلامی و سرچشمه‌ای نورانی برای بهره‌گیری مسلمانان از تعالیم پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله، رسیدن به سعادت دنیا و آخرت، کسب مکارم اخلاق و ساختن مدینه فاضله محسوب می‌شود. تأکید به زیارت پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله برای حاجیان خانه خدا بیشتر است؛ به‌گونه‌ای که اگر کسی به حج تمتع یا عمره مشرف شود و بعد از انجام اعمال حج، به زیارت پیامبر نرود، در حق ایشان جفا کرده است. این مطلب از قول شخص پیامبر صلی الله علیه و آله و نیز امام علی علیه السلام نقل شده است. در همین راستا، امام صادق علیه السلام هم فرموده‌اند: «حج خود را با زیارت ما اهل بیت ختم کنید.»

برای زیارت پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله فضایل بسیاری برشمرده‌اند. علت این امر، بنابر روایتی از امام رضا علیه السلام جایگاه خاص ایشان در بین مخلوقات خداوند است؛ چراکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله افضل و اشرف مخلوقات هستند و اطاعت و تبعیت از ایشان، هم‌ردیف و معادل اطاعت و تبعیت از خداوند متعال است:

﴿مَنْ يُطِيعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾^۲

هرکه از پیامبر اطاعت کند، بی‌گمان از خداوند اطاعت کرده است.

بیعت با پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز همانند بیعت با خداوند قلمداد شده است:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾^۱

از این رو است که خود این بزرگوار علیه السلام فرموده اند: «هرکس مرا در حال حیات یا بعد از وفاتم زیارت کند، گویا خداوند را زیارت کرده است.»

در حدیثی در کتاب وسایل الشیعه، پیامبر صلی الله علیه و آله می فرمایند: کسی که مرا در حیات و بعد از مرگم زیارت کند در روز قیامت در جوار و همسایگی من خواهد بود.

حمیری در کتاب «قرب الأسناد» از حضرت صادق علیه السلام به نقل از رسول خدا صلی الله علیه و آله نوشته است که فرمود: «هرکه مرا در حیات یا پس از ممات زیارت کند، روز قیامت شفیع او می شوم.»

شفاعت، به معنای کامل کردن کاستی هاست. کسی که شفیع شخص دیگری می شود، به گونه ای کاستی ها و نواقص او را برطرف می کند و او را به حد کمال می رساند؛ اما این عمل، مشروط به لیاقت و قابلیت افراد است؛ یعنی کسی شفاعت می شود که شایستگی و قابلیت کامل شدن را داشته باشد. به عبارتی، کسی که برای رسیدن به کمال، تمام سعی و تلاش خود را انجام داده است و در عمل به دستورات دین سعی کرده است، اما به هر علتی نتوانسته است به جایگاه شایسته خویش برسد، چنین کسی شفاعت می شود تا نواقصش برطرف شود و به جایگاه والای خویش برسد. در مقابل، کسی که هیچ تلاشی در این راه نکرده و احکام و دستورات دین را نادیده گرفته یا در انجام آن ها کوتاهی کرده است، نباید

انتظار شفاعت داشته باشد.

پس برای رسیدن به شفاعت پیامبر ﷺ و ائمه معصومین (علیهم السلام)، باید براساس دستورات ایشان که همان دستورات الهی است، عمل کنیم و در زندگی، مطابق با احکام و قوانین دین رفتار کنیم تا به شفاعت ایشان نایل آییم.

آنچه در زیارت معصومین (علیهم السلام) باید مد نظر قرار دهیم، دعا برای تمام مردم، به ویژه امت اسلام است که در حال حاضر، گرفتار مشکلات فراوان است؛ البته در صدر همه خواسته‌ها، دعا برای ظهور آخرین منجی و ذخیره الهی است که ان شاء الله با ظهورشان، به مشکلات جهان خاتمه خواهند داد.

علامه مجلسی در زادالمعاد، آورده است:

شیخ مفید و سیدبن طاووس رحمتهما گفته‌اند: هنگامی که خواستی در جایی غیر از مدینه طیبه، رسول گرامی اسلام ﷺ را زیارت کنی، غسل کن و چیزی شبیه قبر در برابر خود بساز و نام مبارک آن حضرت را بر آن بنویس؛ سپس بایست و در محضر ایشان بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَ
أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَيْمَةِ الطَّيِّبِينَ

شهادت می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه و
بی‌شریک است و شهادت می‌دهم که محمد، بنده و رسول
اوست و سرور اولین تا آخرین و آقای پیامبران و رسولان
است. خدایا، بر او و اهل‌بیتش، آن امامان پاک، درود
فرست.

سپس بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا
خَلِيْلَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا صَفِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَحْمَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيْبَ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَجِيْبَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَاتَمَ
النَّبِيِّنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيْلِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ
الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُبَشِّرُ [اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا نَذِيرُ] اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُنْذِرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا نُورَ اللهِ الَّذِي يَسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى
أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيْنَ

سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای دوست صمیمی
خدا، سلام بر تو ای پیامبر خدا، سلام بر تو ای دوست خالص
خدا، سلام بر تو ای رحمت خدا، سلام بر تو ای برگزیده
خدا، سلام بر تو ای محبوب خدا، سلام بر تو ای منتخب
خدا، سلام بر تو ای خاتم پیامبران، سلام بر تو ای سرور
رسولان، سلام بر تو ای برپادارنده عدل و داد، سلام بر تو ای
گشاینده درهای هر خیر و خوبی، سلام بر تو ای معدن وحی
و تنزیل، سلام بر تو ای رساننده پیام از سوی خدا، سلام بر
تو ای چراغ پرفروغ، سلام بر تو ای بشارت دهنده، [سلام بر
تو ای بیم دهنده،] سلام بر تو ای هشدار دهنده، سلام بر تو
ای نور خدا که از آن روشنی خواهند، خاندان تو که پاک و
پاک سرشت و هدایتگر خلق اند و خود نیز رهیافته اند،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَ عَلَى
أَبِيكَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أُمِّكَ آمِنَةَ بِنْتِ وَهَبِ
السَّلَامُ [عَلَيْكَ وَ] عَلَى عَمِّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ
السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ [الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ]
السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ وَ كَفِيلِكَ أَبِي طَالِبِ السَّلَامُ
عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ الطَّيَّارِ فِي جَنَانِ الخُلْدِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ، [وَ]
السَّابِقِ إِلَى طَاعَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الْمُهَيَّمِنِ عَلَى رُسُلِهِ
وَ الْخَاتَمِ لِأَنْبِيَائِهِ وَ الشَّاهِدِ عَلَى خَلْقِهِ وَ الشَّفِيعِ إِلَيْهِ
وَ الْمَكِينِ لَدَيْهِ وَ الْمُطَاعِ فِي مَلَكُوتِهِ

سلام بر تو و بر جدّت عبدالمطلب و بر پدرت عبدالله، سلام
بر مادرت آمنه دختر وهب، سلام [بر تو و] بر عمویت حمزه
سیدالشهداء، سلام بر عمویت [عباس فرزند عبدالمطلب،
سلام بر عمو] و سرپرست ابوطالب، سلام بر پسر عمویت
جعفر، پروازکننده در بهشت جاوید، سلام بر تو ای محمد،
سلام بر تو ای احمد، سلام بر تو ای حجّت خدا بر اولین
انسان‌ها تا آخرین آن‌ها، و پیشگام بر طاعت پروردگار
جهانیان و سرور بر رسولانش و خاتم پیامبرانش و گواه بر
آفریدگانش و شفاعت‌کننده [گنهکاران] در نزد او و ارجمند
در نزدش و پیروی شده در ملکوتش،^۱

۱. یعنی در ملکوت، خداوند فرمانرواست و ملکوتیان از او پیروی می‌کنند.

الْأَحْمَدَ مِنَ الْأَوْصَافِ الْمُحَمَّدَ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ
الْكَرِيمَ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ الْفَائِزَ
بِالسَّبَاقِ وَالْفَائِتَ عَنِ اللَّحَاقِ تَسْلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ
مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ فِي قِيَامِهِ بِوَجِبِكَ غَيْرِ مُنْكَرٍ
مَا أَنْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ
رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلَالِكَ
مُحَرِّمٍ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ
وَأَتَحَمَّلُهَا عَنْ كُلِّ جَا حِدٍ أَنْكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ
رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ
صَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ
إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ

پسندیده‌تر است از نظر اوصاف و ستوده است برای دیگر بزرگان، کریم نزد پروردگار و آن‌که از پس پرده‌ها [ی نور و از طریق وحی] با او سخن گفته شد، برنده مسابقه است و کسی به پای او نمی‌رسد، [بر تو سلام می‌دهم،] سلام کسی که به حقانیت تو شناخت و اعتقاد دارد و به کوتاهی در انجام وظیفه‌اش در برابر او معترف است. در قبال حقوق واجبی که برای تو است، آنچه از فضل تو به آن رسیده است را انکار نمی‌کند، به مزید عنایات پروردگارت [در حق تو] یقین دارد، مؤمن به کتابی که بر تو نازل شده است، حلال شمارنده حلالیت و حرام داننده حرامت. ای فرستاده خدا، شهادت می‌دهم با هر شاهد و به عهده می‌گیرم از طرف هر انکارکننده به اینکه پیام‌های پروردگارت را رساندی، و برای امتت خیرخواهی کردی و در راه پروردگارت جهاد کردی و آشکارا به اجرای دستورش برخاستی و اذیت‌های همراه انجام این امور را تحمل کردی و با منطق محکم و پند نیکو و زیبا، به راهش دعوت کردی

وَأَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ قَدْ رَوَيْتَ
بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ
مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ
الْمُكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْفَعَ دَرَجَاتِ
الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِكَ طَامِعٌ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَدَانَا
بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ. فَجَزَاكَ اللَّهُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مَا جَازَى [جَزَى] نَبِيًّا
عَنْ أُمَّتِهِ وَرَسُولًا عَمَّنْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ

و حقی که بر عهده تو بود، ادا کردی. به یقین در برابر
 اهل ایمان، مهربان و در برابر کافران سخت گیر بودی و تا
 لحظه مردن، خدا را بندگی کردی؛ پس خداوند تو را به
 شریف ترین مقام اکرام شدگان و برترین جایگاه های مقربان
 و بالاترین درجات رسولان رسانید؛ آنجایی که رسنده ای به
 تو نرسد و هیچ بزرگواری بر تو برتری نیابد و پیشی گیرنده ای
 بر تو پیشی نگیرد و طمع کننده ای در دریافت جایگاه تو
 طمع نکند! خدا را سپاس که ما را به وسیله تو از هلاکت ها
 رهانید و از گمراهی، به راه راست هدایت کرد و از تاریکی، به
 نورانیت آورد. پس خدا به تو پاداش دهد ای رسول خدا در
 نبوتت؛ پاداشی برتر از هر آنچه به پیامبری از امتش عنایت
 کرده و رسولی را از طرف آنان که به سویشان فرستاده شده
 است، مرحمت کرده است.

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ زُرْتُكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا
بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَ خَالَفَ أَهْلَ
بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ
نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي [وَلَدِي] أَنَا أَصَلِّي عَلَيْكَ
كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ صَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ
وَ أَنْبِيَائُهُ وَ رُسُلُهُ صَلَاةً مُتتَابِعَةً وَ اِفِرَةً مُتوَاصِلَةً
لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَ لَا أَمَدَ وَ لَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى
أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ

پدر و مادرم فدایت ای رسول خدا! زیارتت کردم با آشنایی
به حَقّت و اقرارکنان به فضلّت و با اعتقاد راسخ به گمراهی
کسی که با تو و اهل بیتت مخالفت کرد. آشنایم به هدایتی
که تو بر آن هستی. پدرم و مادرم و خود و خانواده‌ام و مال
و فرزندانم به فدایت! من [از خدا] برای تو رحمت طلب
می‌کنم؛ چنان که خدا [بر تو رحمت فرستاد] و فرشتگان
و انبیا و رسولانش برای تو رحمت طلب کردند: درودی
پیاپی، فراوان، پیوسته که نه قطع شدن دارد و نه مدت و
پایانی. رحمت خدا بر تو و اهل بیت پاکیزه و مایه پاک‌ات؛
آنچنان که شما شایسته آن هستید.

پس دست‌هایت را بگشا و بگو:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَ نَوَامِي بَرَكَاتِكَ وَ
فَوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَ شَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَ تَسْلِيمَاتِكَ وَ
كَرَامَاتِكَ وَ رَحْمَاتِكَ وَ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
وَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ أئِمَّتِكَ الْمُتَنَجِّبِينَ وَ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ وَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ شَاهِدِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ نَذِيرِكَ وَ
أَمِينِكَ وَ مَكِينِكَ وَ نَجِيكَ وَ نَجِيبِكَ وَ حَبِيبِكَ
وَ خَلِيلِكَ وَ صَفِيكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ
خَالِصَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ خَيْرِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ وَ خَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَ قَائِدِ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَاتِ

خدایا رحمت‌های همه‌جانبه و برکات متعالی‌ات؛ همچنین، خیرات فراوان و تحیت‌های شریف و سلام‌ها و کرامت‌ها و رحمت‌هایت و درودهای فرشتگان مقرب و انبیای مرسل و امامان برگزیده و بندگان شایسته‌ات و اهل آسمان‌ها و زمین‌ها و هرکه تو را تسبیح گوید، ای پروردگار جهانیان، از گذشتگان تا آیندگان [را] بر محمد، بنده‌ات و فرستاده‌ات قرار بده، [همان وجود شریفی که] گواه بر خلقت و پیامبرت و بیم‌دهنده‌ات و امینت و ارجمند و نجات‌بخش و نجیبت و محبوب و دوست صمیمی و برگزیده و مخصوص، خالص و رحمت تو و بهترین انتخاب‌شده از میان خلقت، پیامبر رحمت و خزانه‌دار آمرزش و پیشرو خیر و برکت است.

وَ مُنْقَذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِإِذْنِكَ وَ دَاعِيهِمْ إِلَى
دِينِكَ الْقِيمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلِ التَّبَيِّنِ مِيثَاقاً وَ آخِرِهِمْ
مَبْعَثاً الَّذِي غَمَسَتْهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ
الْجَلِيلَةِ وَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَ الْمَرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَ أَوْدَعَتْهُ
الْأَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَ نَقَلَتْهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لُطْفاً مِنْكَ لَهُ وَ تَحَنُّناً مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لِصَوْنِهِ
وَ حِرَاسَتِهِ وَ حِفْظِهِ وَ حِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً
عَاصِمَةً حَاجَبَتَ بِهَا عَنْهُ مَدَائِسَ الْعَهْرِ وَ مَعَائِبَ
السِّفَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ
مَيِّتَ الْبِلَادِ بِأَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ ظُلَمَ
الْأَسْتَارِ وَ أَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَّ الْأَنْوَارِ

و [به اجازه تو] نجات‌دهنده بندگان از هلاکت و فراخواننده آنان به دینت، اقامه‌کننده دستورات تو، اولین پیامبران در پیمان و آخرینشان در بعثت [است]، آن پیامبری [است] که او را در دریای فضیلت و منزلت بس بزرگ و درجه بس بلند و مرتبه بااهمیت فرو بردی و او را در صلب‌های پاک به امانت گذاشتی و ایشان را به لطف و مهربانی خودت بر او، از آن صلب‌ها به رحم‌های پاک منتقل کردی؛ آنگاه با قدرتت، برای نگهداری و حراست و حفظ و پاسبانی اش، دیده‌بانی نگهدارنده گماشتی تا او را از آلودگی‌های ناپاک دامنی و معایب زشت‌کاری‌ها حفظ کنی تا آنجا که به وسیله آن حضرت، دید بندگان را رفعت دادی و سرزمین‌های مرده را زنده کردی، به این [واسطه] که از نور ولادتش تاریکی‌های پرده‌ها را برطرف کردی و به وسیله او بر حرمت جامه‌های نور پوشاندی.

اللَّهُمَّ فَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ
 وَذُخْرِ هَذِهِ الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّى عَلَيْهِ كَمَا وَفَى
 بِعَهْدِكَ وَبَلَغَ رِسَالَاتِكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجُحُودِ عَلَى
 تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَيْسَ
 ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ أَعْدَائِكَ وَأَوْجَبَتْ لَهُ بِكُلِّ
 أذَى مَسَّهُ أَوْ كَيْدٍ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ
 قَتْلَهُ فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَيَمْلِكُ [تَمْلِكُ] بِهَا
 الْجَزِيرَ مِنْ نَوَالِكٍ وَقَدْ [فَلَقَدْ] أَسْرَ الْحُسْرَةَ وَأَخْفَى
 الزُّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَّلَ لَهُ وَحْيِكَ
 [مَا مَثَّلَ مِنْ وَحْيِكَ] اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ صَلَاةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلِّغُهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيرَةً
 وَسَلَاماً وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي [مِنْ] مُوَالَتِهِمْ فَضْلاً وَ
 إِحْسَاناً وَرَحْمَةً وَغُفْرَاناً إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ .

خدایا همچنان که او را به شرف این مرتبه کریمانه و دربرگرفتن این منقبت عظیم اختصاص دادی، بر او رحمت فرست؛ چنان که به عهدهت وفا کرد و پیام‌هایت را رسانید و بر توحید تو با اهل انکار جنگید و برای سربلندی دینت، خویشی خود را با اهل کفر قطع کرد و در مبارزه با دشمنانت جامه گرفتاری را برتن کرد و تو هم در برابر هر آزاری که به او رسید یا هر کیدی که از گروهی که قصد کشتنش را داشتند، احساس کرد، فضیلتی واجب فرمودی که بر فضایل، برتری جوید و با آن، عطای بس بزرگ را مالک شود؛ چراکه آن حضرت اندوهش را پنهان کرد و نفس‌های پرغصه‌اش را مخفی کرد و شربت اندوه را چشید و از آنچه وحی تو برایش مشخص کرده بود، پا فراتر نگذاشت.

خدایا بر او و اهل بیتش رحمت فرست، رحمتی که آن را برای آن‌ها بپسندی و از طرف ما به ایشان تحیت بسیار و سلام برسان و از پیشگاهت به خاطر دوستی ایشان، به ما فضل و احسان و رحمت و آمرزش عنایت کن. تو دارای فضل بسیار بزرگ هستی.

سپس چهار رکعت نماز زیارت، به دو سلام و با هر سوره‌ای که می‌خواهی، به جا آور و پس از آن، تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بخوان و بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ وَوَلَوَ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
 اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا
 وَ لَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ
 اللَّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَمُسْتَغْفِرًا
 لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقِرًّا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَ
 مُتَوَجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
 وَ آلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ
 وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا
 رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نَبِيَّ اللَّهُ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ
 إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّي لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ
 يَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي

خدایا خودت به پیامبرت محمد(رحمت خداوند بر او و خاندانش باد) فرمودی: اگر اینان هنگامی که بر خود ستم کردند، نزد تو می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر هم برای آنان طلب آمرزش می‌کرد، به یقین خدا را توبه پذیر و مهربان می‌یافتند. من در زمان پیامبرت (درود بر او و خاندانش) حاضر نبودم. خدایا اینک او را با رغبت زیارت کردم، از بدی عملم توبه‌کننده‌ام و از گناهانم از حضرتت آمرزش می‌خواهم و به آن گناهان اعتراف دارم و تو آن‌ها را بهتر از من می‌دانی؛ به وسیله پیامبرت، پیامبر رحمت(رحمت خداوند بر او و خاندانش باد) متوجه وجود توأم. خدایا به [حق] محمد و اهل بیتش، مرا نزد خود در دنیا و آخرت، آبرومند و از مقربان قرار بده.

ای محمد، ای رسول خدا، پدر و مادرم به فدایت! ای پیامبر خدا، ای آقای خلق خدا، من به وسیله تو به پیشگاه خدا، پروردگارم و پروردگار تو رو می‌کنم تا خدا گناهانم را ببامرزد و عملم را قبول کند و حاجاتم را برآورده کند؛

فَكُنْ لِي شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ
الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيكَ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ [وَ] أَوْجِبْ لِي مِنْكَ
الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا
أَوْجَبْتَ لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَ هُوَ حَىٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ رَسُولَكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .
اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
رَغِبْتُ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَقَدْ أَمَلْتُ جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَ
إِنِّي لَمَقْرٌ [مُقَرٌّ] غَيْرُ مُنْكَرٍ وَتَائِبٌ إِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ
عَائِذٌ بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي
تَقَدَّمْتُ إِلَيْ فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَأَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ

پس [ای رسول خدا،] نزد پروردگارت و پروردگارم شفیع من باش! چه درخواست شده خوبی است مولا و پروردگارم و چه شفیع خوبی هستی تو ای محمد! سلام بر تو و اهل بیتت. خدایا از طرف خود، برای من آمرزش و رحمت و رزق و روزی وسیع و پاکیزه و سودمند واجب فرما؛ چنان که برای کسی که در حال زنده بودن پیامبرت محمد (رحمت تو بر او و خاندانش) به خدمت او آمد و به گناهانش اقرار کرد و پیامبرت (درود بر او و خاندانش) برایش طلب آمرزش کرد، واجب کردی و تو با مهربانی ات او را آمرزیدی ای مهربان ترین مهربانان.

خدایا حقیقتاً تو را آرزومندم و به تو امید بسته‌ام و در پیشگاهت ایستاده‌ام و از غیر تو به توری کرده‌ام و پاداش بزرگت را آرزو کرده‌ام. من اعتراف‌کننده‌ام نه انکارکننده و از آنچه مرتکب شدم، توبه‌کننده به سوی تو هستم و در این مقام، پنهاننده به توأم، از آن اعمالی که پیش فرستادم، اعمالی که در [هدایتم و راهنمایی برای انجام وظیفه‌ام در برابر] آن‌ها به من پیش دستی کردی، و مرا از آن‌ها نهی کردی و درباره آن‌ها به من وعده کیفر دادی.

وَ أَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ أَنْ تُقِيمَنِي مَقَامَ الْحَزِي وَ
 الذَّلِّ يَوْمَ نُهْتِكَ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَ تَبَدُّو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَ
 الْفَضَائِحُ وَ تَرَعُدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحُسْرَةِ وَ النَّدَامَةِ
 يَوْمَ الْإِفْكَةِ يَوْمَ الْأَزْفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ
 يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ حَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
 يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبَعُهَا الرَّادِفَةُ
 يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ
 يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ وَ أَكْنَفُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ
 نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئاً وَ لَا هُمْ
 يُنصَرُونَ، إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ.

به بزرگواری ذات پناه می آورم از اینکه مرا در مقام رسوایی و خواری قرار دهی [در] روزی که پرده‌ها در آن دریده شود و اسرار و رسوایی‌ها در آن آشکار شود و اندام‌ها در آن بلرزد؛ روز حسرت و پشیمانی، روز تهمت، روز نزدیک، روز زیانکاری، روز جداکردن، روز پاداش، روزی که طول آن به اندازه پنجاه هزار سال است، روز دمیدن [در صور]، روزی که بلرزاند لرزاننده‌ای، روزی که از پی آن لرزاننده‌ای دیگر آید، روز نشر [و گسترش مخلوقات در صحرای محشر]، روز عَرَض اعمال، روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان می‌ایستند، روزی که انسان از برادر و مادر و پدر و همسر و دوست و فرزندان فرار می‌کند، روزی که زمین و کرانه‌های آسمان شکافته شود، روزی که هرکسی بیاید و از وجود خود دفاع کند، روزی که بندگان به سوی خدا برگردانده شوند و از آنچه انجام داده‌اند، آگاهشان کنند و روزی که از رفیق به رفیق سودی نرسد و نه آنان یاری شوند؛ مگر کسی که خدا رحم کند که او عزیز و مهربان است.

يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُؤْفُضُونَ [وَ] كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ
مُهْطِعِينَ إِلَىٰ الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرْجُ
الْأَرْضُ رَجًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَفًّا.

اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هَذَا
الْيَوْمِ وَلَا تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ [الْيَوْمِ] بِمَا
جَنَيْتُ عَلَىٰ نَفْسِي وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلِقِي وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِي

روزی که مردم به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانده شوند، روزی که به سوی خدا، سرپرست حقشان بازگردانده شوند، روزی که از قبرها شتابان درآیند؛ گویی به سوی نشانه‌هایی می‌دوند و گویی ملخ‌هایی پراکنده‌اند، درحالی‌که چشم دوخته‌اند به سوی دعوت‌کننده به جانب خدا در روز واقعه. روزی که زمین به سختی بلرزد، روزی که آسمان همانند مس گداخته می‌شود و کوه‌ها همانند پنبه زده شده و خویشاوندی از وضع خویشاوندش نمی‌پرسد، روز گواه و روز گواهی شده، روزی که فرشتگان صف در صف باشند. خدایا به حالم در آن روز [که محتاج لطف توأم]، به خاطر وضعی که امروز دارم [که حال تواضع و عذرخواهی است] رحم کن و در آن حال، به آنچه بر خود جنایت کرده‌ام، رسوایم مکن و ای پروردگارم، در آن روز، راهم را با اولیایت و حَسْر مرا در گروه محمّد و اهل بیتش (درود بر آنان) قرار بده.

وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَ
أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَتُبَيِّضَ
بِهِ وَجْهِي وَتُسَيِّرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرْجِحَ بِهِ مِيزَانِي
وَ أَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى
رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ [يَا] إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْحُزْنَ وَالنَّدَامَةَ
بِحَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ
تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوُ
الْعَفْوُ السَّتْرُ السَّتْرُ.

محل ورود مرا حوض او و محل بازگشت من را در میان
سپیدرویان ارجمند مقرر فرما و نامهٔ عملم را به دست راستم
بده تا به وسیلهٔ حسناتم رستگار شوم و رویم را به آن سبب
سپید گردانی و حسابم را آسان و ترازوی [اعمال نیک] من
را سنگین کنی تا با رستگاران از بندگان صالحت، به طرف
رضای تو و بهشت هایت بروم، ای معبود جهانیان.

خدایا به تو پناه می‌آورم از اینکه در آن روز، در برابر خلاق با
گناهم رسوایم کنی یا به خاطر خطایم، با خواری و پشیمانی
دمساز شوم یا در آن روز، بدی‌هایم را بر خوبی‌هایم غالب
کنی یا مرا در میان خلاق با نامم [و با غضب و نارضایتی]
ندا دهی. ای بزرگوار، ای بزرگوار! گذشت کن، گذشت کن؛
پرده پوشی کن، پرده پوشی کن.

اللَّهُمَّ وَاعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي
وَإِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمْرًا
إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَ فِي زُمْرَةِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَاتِكَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ.

خدایا به تو پناه می‌آورم از اینکه در آن روز، جایگاه من در جایگاه‌های بدکاران باشد یا مقامم، در مقام مردم بدفرجام قرار گیرد. زمانی که میان بندگان جدایی اندازی و همه را با اعمالشان، گروه‌گروه به منازلشان سوق دهی، مرا با رحمت در میان بندگان شایسته‌ات و در گروه اولیای پرهیزکارت به طرف بهشت‌هایت سوق بده، ای پروردگار جهانیان.

سپس با آن حضرت عَلَيْهِ السَّلَام وداع کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الْبَشِيرُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ
أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ
السَّامِيَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبَسْكَ مِنْ مُدْلِهَمَاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْأَيِّمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْأَيِّمَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى
وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای مژده‌دهنده [به رحمت الهی] و بیم‌دهنده [از نافرمانی و غضب الهی]، سلام بر تو ای چراغ نوربخش، سلام بر تو ای سفیر بین خدا و مخلوقاتش. گواهی می‌دهم ای رسول خدا که تو نوری بودی در صُلب‌های ارجمند و رجم‌های پاک [که] جاهلیت با ناپاکی‌هایش آلوده‌ات نکرد و با جامه‌های چرکی‌ت با تو را نپوشاند و گواهی می‌دهم ای رسول خدا که من به حضرت تو و امامان از اهل‌بیت ایمان دارم و به همه آنچه تو آورده‌ای، خشنود و معتقدم و گواهی می‌دهم که امامان از اهل‌بیت مشعل‌های هدایت و دستاویزهای استوار و حجت بر اهل جهان هستند. خدایا این زیارت را آخرین زیارت پیامبرت (رحمت بر او و خاندانش) قرار نده.

وَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ
فِي حَيَاتِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاؤُكَ وَأَنْصَارُكَ وَحُجَجَكَ عَلَى
خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامِكَ فِي بِلَادِكَ وَ
خُزَانَ عِلْمِكَ وَحَفَظَةَ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَهُ وَحَيِّكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحْيَةً مِنِّي
وَ سَلَامًا وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَةً اللَّهُ وَ
بَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ.

اگر مرا میراندی، پس در مردنم [نیز] شهادت می‌دهم به آنچه در حیاتم شهادت دادم که تویی خدا، معبودی جز تو نیست، یگانه و بی‌شریکی و محمد بنده و فرستاده‌ی تو است و امامان از اهل بیتش، اولیا و یاران و حجت‌های تو بر خلقت و جانشینان تو در میان بندگان و نشانه‌های تو در کشورهایت و خزانه‌داران دانشت و نگهبانان رازت و ترجمانان وحی تو هستند. خدایا بر محمد و خاندان محمد رحمت فرست و به روان فرستاده‌ات محمد و خاندان او، در این ساعت و در هر ساعت از طرف من تحیت و سلام برسان و سلام و رحمت و برکات خداوند بر تو ای رسول خدا! خداوند این سلام را آخرین سلام من قرار ندهد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ